در «کلیک» بخوانید:
از نشان یکتای دیجیتال چه می‌دانید؟

حامد عنقا از شهید آوینی، زندگی و زمانه او می‌گوید
اگر آن روز «آقا» نمی‌آمد

۱۰

جام جم

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

www.jamejamdaily.ir

یکشنبه ۲۲ فروردین ۱۴۰۰ | ۲۸ شعبان ۱۴۴۲ | ۲۰ صفحه | سال بیست‌ویکم - شماره ۵۹۱۰ | استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان | Sunday - April 11, 2021

ارجاع بیماران کرونایی از بیمارستان به خانه‌ها، قیمت خدمات پزشکی و پرستاری در منزل را بالا برده است

پرستاری در منزل با هزینه بیمارستان خصوصی

۱۸

عکس: چاوش همایونی | جام جم | ۶-۷

«روزگار جوانی» ۲۰ سال بعد

گزارشی از پشت صحنه فصل دوم «روزگار جوانی» به همراه گفت‌وگو با عوامل این سریال

ویژه‌ها

با داغ شدن فضای انتخابات حرف و حدیث‌ها درباره بحث‌های قدیمی از سر گرفته شده است

مفهوم همیشه مبهم رجل سیاسی

این روزها که بازار اعلام غیررسمی کاندیداتوری برخی چهره‌ها برای انتخابات ریاست‌جمهوری داغ است، در کنار هریک از این چهره‌ها یک علامت سوال بزرگ هم وجود دارد و آن این‌که آیا پس از نام‌نویسی این فرد، صلاحیت او از سوی شورای نگهبان تایید خواهد شد. در میان افرادی که این روزها صحبت از حضور در انتخابات می‌کنند، چهره‌های مختلفی هستند؛ از وزیران سابق گرفته تا نمایندگان فعلی و ادوار و دیپلمات و... در زمان بررسی صلاحیت این افراد در شورای نگهبان که البته پس از ثبت‌نام کاندیداها در اواخر اردیبهشت‌ماه انجام می‌شود...

۲

همه چیز درباره چگونگی ثبت اطلاعات ملکی در سامانه املاک و اسکان

خانه‌ها شفاف می‌شوند؟

۳

بیشتر بخوانید

حضور ورزشکاران ایرانی در تیم‌های خارجی صفحات مجازی این باشگاه‌ها را رونق می‌دهد

ایرانی بیار، فالوئر ببر!

۴

ابهام بر سر اجرای مراسم «فورت بریج» پس از مرگ همسر ملکه انگلیس ادامه دارد

سرگردانی روح شاهزاده در کاخ باکینگهام

۸

همه چیز درباره صحت‌وسقم حمله موریانه‌ها به مسجد جامع اردستان

مسجد هزار ساله در محاصره موریانه ها

۱۶

۴۸ روز عملیات برای پیدا کردن جسد یخ زده ۲ مرد روستایی پایان یافت

مرگ تلخ در ارتفاعات آلمالو

۱۹

یادداشت

تلاش کره جنوبی برای بهبود روابط با ایران

فریدون انتظاری

سفیر پیشین ایران در کره جنوبی

نخست‌وزیر کره جنوبی امروز به ایران سفر خواهد کرد و در این میان آنچه اهمیت بیشتری دارد موضوع پرداخت پول‌های بلوکه شده جمهوری اسلامی از سوی این کشور است. البته قطعا باید در این زمینه علاوه بر مطالبه جدی برای پرداخت پول‌های بلوکه شده، تمام ضرر و زیان‌های ناشی از بلوکه کردن منابع ایران را نیز از کره جنوبی مطالبه کنیم. چرا که این کشور در طول این مدت با این پول‌ها توانسته است پروژه‌هایی را در کشور خود اجرایی کند.

ایران و کره جنوبی در طول تاریخ روابط دوستانه و خوبی با یکدیگر داشتند و روابط دو کشور هم همواره رو به رشد بوده است اما در سال‌های اخیر به دلیل تحریم‌های آمریکا و فشارهای دولت ترامپ بر سئول، این روابط به دلیل مسدود شدن دارایی‌های ایران دچار چالش و مشکلات جدی در روابط دوستانه جمهوری اسلامی و این کشور ایجاد شد.

پس این سفر را که به درخواست نخست‌وزیر کره جنوبی انجام می‌شود می‌توانیم در راستای تلاش مقامات کره‌ای برای بهبود این روابط و ادامه همکاری‌های مشترک با کشورمان ارزیابی کنیم، این سفر اوج برنامه‌ریزی و نگاه درازمدت به مسائل در روابط دوجانبه است.

اخیرا و به‌خصوص با این سفر به نظر می‌رسد مقامات کره‌ای درصدد حل مشکلات و تقویت روابط با جمهوری اسلامی هستند بنابراین باید اولا در جریان این سفر، تمام و کمال در پی مطالبه جدی و قاطعانه حقوق خود باشیم و ذره‌ای از آن عقب‌نشینی نکنیم و در مرحله بعد باید روی موضوعات مشترکی که دو کشور می‌توانند طی سال‌های بعد با هم همکاری داشته باشند بحث و بررسی صورت گیرد؛ موضوعاتی از قبیل سرمایه‌گذاری‌های مشترک در حوزه‌های مختلف پتروشیمی و....

مردم کره جنوبی نگاه خوبی نسبت به ایران دارند و در عین حال از وابستگی مسؤولان خود نسبت به آمریکا هم ناراضی هستند. متاسفانه این نوع وابستگی‌ها نه تنها در کره جنوبی بلکه در کشورهای دیگر نیز وجود دارد و همین وابستگی‌ها موجب بلوکه کردن منابع ما از سوی آنها شده است. اینگونه کشورها استقلال لازم را در برخورد با آمریکا ندارند.

بنابراین باید در این سفر مقامات مربوط کشورمان چهره مقتدری از خود به نمایش بگذارند چرا که ایران در منطقه از قدرت کافی و جایگاه بالایی برخوردار است.

نکته دیگری که باید در این میان به آن توجه داشت این است که یکی از دلایل تغییر رویکرد کره جنوبی به ایران و تمایل بیشتر برای همکاری با کشورمان، برگزاری نشست‌های وین و ابراز امیدواری نسبت به این‌گونه همکاری‌هاست. همچنین امضای سند همکاری جمهوری اسلامی با چین نیز در تغییر رفتار کره جنوبی در قبال ایران تاثیرگذار بوده است.

نگاه

تکرار یک تجربه شکست خورده در عراق

فادی بودیه

سردبیر نشریه لبنانی المرایا

مقامات دولت جو بایدن در آمریکا از استمرار حضور خود در عراق سخن می‌گویند، هر چند می‌خواهند بخشی از این حضور را به بهانه مشورت به نیروهای عراقی صورت دهند! سوال اصلی اینجاست؛ بازیگری که خود نقش ایجادکننده بحران عراق و حامی گروه‌های تروریستی را داشته است، اکنون چگونه می‌خواهد در نقش حل‌کننده بحران در منطقه ایفای نقش کند؟! این سوال مهمی است که دموکرات‌ها و جمهوریخواهان در آمریکا و عوامل آنها در منطقه هیچ‌گاه قدرت پاسخ‌دهی به آن را ندارند.

صورت مساله در عراق و منطقه کاملا مشخص است؛ جبهه مقاومت در قوی‌ترین وضعیت ممکن قرار دارد. شکست متجاوزان در یمن روزبه‌روز قطعی‌تر می‌شود. از سوی دیگر، تلاش رژیم صهیونیستی و واشنگتن برای احیای داعش در منطقه با شکست روبه‌رو شده است. رزمندگان مقاومت هر بار که داعش و گروه‌های تروریستی خواسته‌اند اقداماتی را در مقابل ملت‌های منطقه صورت دهند، نقشه آنها را ناکام گذاشته‌اند.

امروز مقاومت، پیروز میدان است. بدون شک اشغالگران با اصرار بر حضور در منطقه و کشورهایی مانند عراق، دچار بدترین اشتباه راهبردی و محاسباتی ممکن شده‌اند. رزمندگان مقاومت امروز نسبت به هر زمان دیگری قوی‌تر هستند.

امروز آمریکا و متحدان آن بیش از هر زمان دیگری در مقابل گفتمان مقاومت احساس شکست و ناتوانی می‌کنند. در این میان، دولت جدید آمریکا به جای درس گرفتن از آنچه در دوران ریاست جمهوری بوش، اوباما و ترامپ گذشته است، در حال تکرار همان خطا در منطقه است. از این رو آنها (اعضای دولت آمریکا) باید بدانند هزینه شکست آنها در منطقه به صورت تصاعدی افزایش خواهد یافت. شکست دشمنان جبهه مقاومت، امری مسجل در منطقه است. دستگاه‌های اطلاعاتی، امنیتی و سیاست خارجی آمریکا و رژیم صهیونیستی هیچ‌گاه قدرت محاسبه وزن، جایگاه و قدرت جبهه مقاومت را نداشته‌اند. بهتر است آنها تجربیاتی مانند شکست رژیم صهیونیستی در برابر حزب ا... لبنان در جنگ سال ۲۰۰۶ میلادی و دیگر شکست‌هایی که در منطقه پذیرفته‌اند را به یاد آورند.

در هر حال، واشنگتن امروز به هیچ یک از اهداف خود در عراق نرسیده و بازی را در این کشور باخته است. پس از شهادت سردار سلیمانی و ابومهدی المهندس، معادلات امنیتی عراق به‌گونه‌ای پیش رفته که جایی برای تنفس آمریکا در بغداد باقی نگذاشت. این در حالی بود که مقامات آمریکایی هرگز تصور شکل‌گیری پدیده‌های جاری در عراق را نداشتند. انسجام محور مقاومت در منطقه و تظاهرات میلیونی ملت عراق در تاکید بر اخراج نیروهای آمریکایی، محصول این روند بود. آمریکا حتی در دوران شیوع کرونا نیز سعی کرد به هر نحو ممکن به بازیابی توان از دست‌رفته خود در عراق بپردازد. اما گروه‌های مقاومت هرگونه رفتار واشنگتن را رصد کرده و اجازه احیای فعالیت‌های آمریکا در این کشور را نخواهند داد. آمریکا هم‌اکنون چاره‌ای جز ترک کامل عراق و منطقه ندارد و هر اندازه در این خصوص تعلل کند، قطعا هزینه‌های سخت‌تری را متحمل خواهد شد.

درنگ

مسؤولان فرهنگی باید دیده‌بان فرهنگ باشند

افشین علاء

شاعر و نامزد چهره هنر انقلاب

انقلاب اسلامی ایران، یک انقلاب فرهنگی بود و از همین منظر به طور طبیعی از همان ابتدا با مفاهیم فرهنگی گره‌خورد چرا که ریشه این انقلاب از همان آغاز معلوم و مشخص بود. به مرور زمان روند انقلاب از شعارهایی که در ابتدای آن مطرح شده‌بود، به سمت شعور و نگاه حرکت کرد و هنرمندان به طور خودجوش به تبیین ارزش‌ها، آرمان‌ها و ارائه آثاری در این زمینه‌ها پرداختند. البته در تمام این سال‌ها، آفرینش‌های هنری توسط هنرمندان در مفاهیم انقلابی، با افت و خیزهای فراوان همراه بود. به مرور زمان و هرچه از آغاز انقلاب فاصله گرفتیم، از میزان جوش و خروش سال‌های ابتدایی حتی در عالم هنر کاسته شد. البته این کمرنگ شدن لزوما به معنای ضعیف‌تر شدن نیست. اتفاقا از حیث کمی در دهه‌های پس از وقوع انقلاب شاهد پیشرفت بوده‌ایم و تعداد آثار تولیدشده با محتوای انقلابی به مراتب از سال‌های ابتدای انقلاب افزایش یافته‌است. اما از حیث کیفی جای بحث بسیاری وجود دارد و محتوای به تصویر کشیده‌شده در عالم هنر انقلاب، به مرور زمان دستخوش تغییراتی شده‌است.

به عقیده من انقلاب تمام نشده چراکه انقلاب یک پدیده سیال است که با شکل‌گیری حاکمیت اسلامی، فصل جدیدی از فعالیت آن آغاز می‌شود. با این نگاه و از این منظر، مفاهیمی که در دوره‌های پس از وقوع انقلاب خلق می‌شوند نسبت به آغاز انقلاب متفاوت هستند. باید دانست آثار انقلابی، صرفا بیان‌کننده نظر حاکمیت نیست و هنرمندان اساسا با زوایای دید مختلف و متفاوت به وقایع جامعه می‌نگرند و هنرمند انقلابی نیز از این قاعده مستثنا نیست.

از آفت‌هایی که تحت تاثیر آنها تولیدات هنری در حیطه انقلاب اسلامی دستخوش تغییراتی شد، شکل‌گیری نهادهای رسمی با سلایق خاص و ورود این نهادها حیطه‌های مختلف هنری بود. هنرمند اساسا نمی‌تواند در یک دایره مشخص که ساخته‌شده از سلیقه یک شخص یا نهاد است، بگنجد. این شد که بسیاری از هنرمندان با شکل‌گیری این نهادها و اعمال سلایق شخصی مسؤولان منزوی شدند و از میادین هنری به دور ماندند.

راه برون رفت از این فضا، این است که مسؤولان در اسرع وقت نگاه خود را تغییر دهند. من بارها گفته‌ام در کشور ما تنها مسؤول تیزبین که فرهنگ را به دقت رصد می‌کند، شخص رهبری است و این هم جای خوشحالی دارد و هم جای تاسف که رهبری با آن مشغله زیاد باید در برخی امور فرهنگی شخصا وارد عمل شوند. مسؤول فرهنگی ما حکم دیده‌بان را دارد که باید نقاط قوت و ضعف را ببیند و برای افزایش نقاط قوت به هنرمند کمک و او را حمایت کند. نهادهای فرهنگی ما امروز جزیره‌هایی هستند که با سلایق خاص و به دور از یکدیگر عمل می‌کنند. برای رسیدن به اتفاق نظر و تحقق اهداف انقلاب در حیطه هنر، باید از خود هنرمندان راهنمایی بخواهند و اجازه دهند آنها در حوزه تصمیم‌گیری برای هنر وارد میدان شوند.

خود من در سالی که گذشت منظومه‌ای برای سردار شهید سلیمانی نوشتم که مورد اقبال رهبری واقع و توسط بنیاد مکتب حاج قاسم منتشر شد. اما تا این لحظه ندیده‌ام هیچ نهاد یا مسؤولی برای انتشار این اثر انگیزه داشته‌باشد. توقع من این بود که در سالگرد این سردار شهید، این منظومه به دست تمامی ایرانیان که دلداده شهید سلیمانی هستند، برسد اما انگار در نهادهای فرهنگی این دغدغه وجود ندارد!

چشم‌انداز

مردم را متهم نکنیم!

ایرج راد

بازیگر و رئیس هیأت‌مدیره خانه تئاتر

همه ما باید پروتکل‌هایی را که توسط مقامات مسوول گفته شده است، رعایت کنیم. اما برخی مسائل مربوط به این قضایا نمی‌شود، یعنی باید برنامه‌ریزی‌هایی شود که جلوی گسترش این بیماری را بگیرد که یکی از آنها، برنامه‌ریزی دقیق مسوولان برای واکسیناسیون عمومی مردم است.

نکته مهم دیگری که فکر می‌کنم در ایام کرونا باید لحاظ شود، معیشت مردم و افرادی است که حقوق‌بگیر نیستند و زندگی آنها وابسته به چرخش کارشان است. در عرصه هنر خیلی از تئاتری‌ها این‌گونه‌اند، یعنی نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه کارمند هستند که حقوق ماهانه معین بگیرند و معیشت‌شان از طریق تئاتر است. این افراد به دلیل شرایط خاص مربوط به کرونا متضرر شدند. از سوی دیگر، گروه‌های هنری هم که برای اجرا برنامه‌ریزی کرده بودند با لغو فعالیت‌هایشان ضررهای جدی دیدند و از مسوولان می‌خواهم برای هزینه زندگی این افراد و همه آنها که درآمد معین ثابت ندارند فکری کنند. این مساله بسیار مهمی است که مسوولان باید برای آن پاسخ روشنی داشته باشند.

مردم می‌توانند پروتکل‌های بهداشتی را رعایت کنند و با تحمل شرایط سخت کنونی، تا حدی مانع گسترش بیماری کرونا شوند. اما وقتی معلوم نیست تا چه زمانی این بیماری ادامه دارد مسوولان باید فکری به حال مردم و زندگی آنها کنند.

همه تقصیرها را نمی‌توان به گردن مردم انداخت. منکر این نیستم که برخی مردم مسائل بهداشتی را رعایت نکرده‌اند یا به هشدارها در خصوص مسافرت نکردن توجه لازم را نداشته‌اند. اما نقش مسوولان در این میان چیست؟ وقتی مسوولان مربوط، اجازه سفر با وسایل نقلیه عمومی مانند اتوبوس، قطار و هواپیما آن هم با ظرفیت‌های بالا دادند، نمی‌دانم چرا مردم در این زمینه ملامت می‌شوند؟ کسانی که مسوول برنامه‌ریزی بودند از بار مسوولیت خود شانه خالی می‌کنند و گسترش کرونا به گردن مردم انداخته می‌شود.

خیلی از ادارات، بانک‌ها، کارخانه‌ها و... مشغول فعالیت هستند و کارمندانشان هم باید سرکار بروند. این افراد از طریق مترو و اتوبوس به محل کار می‌روند و وضعیت فاجعه‌باری را در وسایل نقلیه عمومی شاهدیم و مسوولان برای این موضوع فکری نمی‌کنند. نادیده گرفتن این مسائل و گرفتن انگشت اتهام به سوی مردم، اوج بی‌انصافی است.